

03
2010

BIULETYN

Stowarzyszenia Lokalnej Grupy Działania „Razem dla Radomki”

JEDLIŃSK

PRZYSUCHA

PRZTYK

WIENIAWA

WOLANÓW

ZAKRZEW

TURYSTYKA
wędkarska i żeglarska
LGD „Razem dla Radomki”

Zintegrowany
PRODUKT TURYSTYCZNY
regionu LGD

RADOMSKI OKRĘGOWY
ZWIĄZEK ŻEGLARSKI

**DOMANIOWSKIE
MORZE**

Informacje prezentowane na konferencji pt.
**„Kształtowanie produktów
turystycznych
na obszarze LGD”**

Wstęp

Drodzy Czytelnicy!

Prezentujemy Państwu kolejny numer biuletynu informacyjnego LGD „Razem dla Radomki”, w którym przedstawiamy referaty wygłoszone podczas konferencji pt. „Kształtowanie produktów turystycznych na obszarze LGD”, która odbyła się w dniu 18 grudnia 2009 r.

Poświęcone są one tematyce związanej z **turystyką wodną** (wędkarską, żeglarską, rekreacyjną) na obszarze Stowarzyszenia, przedstawiają również **zintegrowany produkt turystyczny LGD „Razem dla Radomki”** oraz poddają analizie **potencjał Zalewu w Domaniowie**.

Życzymy Państwu przyjemnej lektury i zachęcamy do dzielenia się swoimi spostrzeżeniami, uwagami oraz informacjami na łamach Biuletynu.

Prezes Zarządu Stowarzyszenia
LGD „Razem dla Radomki”

Cezary Adam Nowek

Turystyka wędkarska i żeglarska

LGD „Razem dla Radomki”

Gminy biorące udział w projekcie rozwoju turystyki wędkarskiej i żeglarskiej to: Jedlińsk, Przytyk, Przysucha, Wieniawa, Wolanów, Zakrzew.

Głównymi celami projektu są:

- analiza zasobów naturalnych, atrakcji turystycznych itd. regionu pod kątem opracowania markowych atrakcji turystycznych – audyt turystyczny,
- wykreowanie silnego regionu turystycznego poprzez stworzenie marki regionu i produktów turystycznych,
- opracowanie długookresowego planu działania dla regionu ze szczególnym uwzględnieniem możliwości rozwoju turystyki.

Silnymi stronami gmin wchodzących w skład LGD są:

- Położenie nad rzeką Radomką
- Położenie nad Zalewem Domaniowskim
- Bogactwo walorów naturalnych.
- Tereny bogate w zwierzynę łowną oraz ptactwo.
- Potencjał do rozwoju agroturystyki.
- Podejmowane działania proekologiczne.
- Duża ilość szlaków turystycznych (pieszych i rowerowych).
- Znaczna ilość obiektów sportowych.
- Zachowane obiekty dziedzictwa kulturowego.
- Bliskość miasta Radomia.
- Dobra dostępność komunikacyjna

większości gmin.

- Ciekawe imprezy organizowane przez niektóre gminy.
- Duża aktywność mieszkańców niektórych gmin.

Słabe strony to:

- Niedostateczne wykorzystanie walorów Radomki, Zalewu Domaniowskiego.
- Zanieczyszczenia rzek.
- Niedostatecznie rozwinięta baza noclegowa.
- Słaba i sezonowa baza gastronomiczna.
- Bardzo słabo rozwinięta agroturystyka.
- Brak lub słabo rozwinięta infrastruktura paraturystyczna.
- Niedostateczna działalność promocyjna w zakresie turystyki.
- Brak silnych podmiotów sektora turystycznego w zakresie promocji i dystrybucji oferty lokalnej oraz kadr do obsługi turystów.
- Brak spakietowanej oferty turystycznej w odniesieniu do różnych form turystyki.
- Słaba rozpoznawalność obszaru.

Szansami są:

- Wykorzystanie rzeki Radomki, zalewu Domaniowskiego jako drogi wodnej dla rozwoju kajakarstwa i innych sportów wodnych.
- Rosnące zainteresowanie polskimi drogami wodnymi i tym rodzajem turystyki za granicą.

- Szybka poprawa jakości wód Radomki i innych zbiorników wodnych.
- Dostęp do źródeł finansowania z Unii Europejskiej.

- Rozbudowa szlaków turystycznych.
- Rozwój turystyki weekendowej i krótkoterminowej.
- Aktywna działalność Związku Gmin Radomka i LGD „Razem dla Radomki” ukierunkowana na realizację inwestycji oraz promocję turystyki wodnej na zbiorniku Domaniowskim.

Zagrożenia:

- Pogarszanie się jakości wód Radomki.
- Niekorzystne tendencje w turystyce przyjazdowej i krajowej.
- Rosnące ubożenie społeczeństwa i spadek aktywności turystycznej Polaków.
- Degradacja środowiska naturalnego.
- Kryzys gospodarczy kraju i pogarszająca się sytuacja finansów publicznych.
- Brak zainteresowania ze strony potencjalnych inwestorów.

Edyta Górka

Wiceprezes Stowarzyszenia Lokalna Grupa Rybacka „Radomka”

Zintegrowany produkt turystyczny regionu LGD „Razem dla Radomki”

1 Turystyka wodna na Radomce i Zalewie Domaniowskim

Wykorzystanie wodnych atrakcji i stworzenie sieci nowoczesnych baz dla kajakowych, żaglówek, łodzi motorowych, skuterów wodnych, niewielkich statków spacerowych.

Atrakcje:

- Budowa bazy i zaplecza technicznego – sieć obiektów,
- turystyka motorowodna i sporty wodne,
- turystyka wodna aktywna: kajakarstwo, wioślarstwo, żeglarstwo,
- turystyczne zwiedzanie rzeki na krótkich lub długich odcinkach,
- nabrzeża i brzegi rzeki, jako tereny wędrówek turystycznych, spacerowych, pieszych i rowerowych.

Proponowane produkty:

- Zawody żeglarskie.
- Domaniowskie Szanty.
- Statek spacerowy.
- Wycieczki rekreacyjne i tematyczne.
- Zawody wędkarskie.
- Muzyka w Tawernie.
- „Przygoda” na molo.

- Zawody kajakowe i pontonowe.

Morze Domaniowskie

Imprezy kalendarzowe:

- Domaniowskie Spotkania Wodnego Karawangu (łódki, kajaki, rowery wodne, pontony).
- Otwarcie sezonu żeglarskiego na Domaniowie.
- Zamknięcie sezonu żeglarskiego na Domaniowie.
- Majówka nad Zalewem.
- Muzyczne Fale Domaniowa.
- Otwarcie sezonu wędkarskiego na Domaniowie.

2 „Domaniów”

Walory jakie niesie ze sobą Domaniów predysponuje zalew do wykreowania na tym obszarze produktu turystycznego dla amatorów i miłośników wędkarstwa, żeglarstwa i kajakarstwa.

Inwestycje infrastrukturalne:

- Budowa wędkarskich ośrodków kempingowych,
- budowa przystani dla żaglówek,
- urządzenie plaży, budowa mola,
- oznakowanie stanowisk wędkarskich na brzegach,
- baza gastronomiczna (głównie dania rybne),
- infrastruktura uzupełniająca (sklepy z akcesoriami wędkarskimi, żeglarskimi).

3 Łowisko Domaniów – jako akwen zasobny w różne gatunki ryb

Imprezy i atrakcje:

- Wędkowanie z aktorami i politykami.
- Organizacja roczna zawodów np. „Euro Carp”.
- Zawody w wędkarstwie naturalnym.
- Zawody Wędkarskie „O Puchar Wójtów, Burmistrza”.
- Maraton Wędkarski.
- Zawody łowienia ryb na kilka wędek.

4 Żaglem po Domaniowie

Imprezy i atrakcje:

- Organizacja Domaniowskich Regat Żeglarskich,

- koncerty szantowe „Domaniowskie Szanty”,
- pokazy ratownictwa wodnego.

5 Ekologiczna Dolina Radomki i jej dopływów

Podjęcie zintegrowanych działań wszystkich gmin w celu ochrony dorzecza Radomki. Program skierowany będzie zarówno do samorządów, jak również będzie miał charakter edukacyjny oraz będzie propagował ekologię wśród szerokiego kręgu odbiorców.

Główne cele działalności:

- Popularyzacja turystyki wodnej i zagospodarowanie turystyczne rzeki,
- przygotowywanie projektów i pozyskiwanie funduszy na inwestycje proekologiczne,
- inicjowanie powstawania gospodarstw ekoturystycznych,
- promocja – szkolenia, seminaria, konferencje związane z ekologią,
- organizacja świąt ekologicznych i imprez turystycznych.

Proponowane kierunki i programy dla gmin objętych projektem:

- Sprzątnięcie dorzecza Radomki,
- „Radomka – wodny szlak turystyczny”,
- przedsiębiorca Przyjazny „Radomce”,
- kampania na Rzecz Rozwoju Rolnictwa Ekologicznego i Agroturystyki,
- wycieczki przyrodnicze,
- powołanie szkolnych kół ekologicznych.

Edyta Górka

Wiceprezes Stowarzyszenia Lokalna Grupa Rybacka „Radomka”

Radomski Okręgowy Związek Żeglarski

1976 – 2009

W 1918 roku zakończyła się I Wojna Światowa. Po 123 latach niewoli Polska odzyskała niepodległość. Reaktywowały swoją działalność kluby wodniackie i harcerskie. Działała już Liga Morska i Rzeczna oraz Polskie Towarzystwo Krajoznawcze. Wracali do ojczyzny z tułaczki doświadczeni jachtmeni, którzy w zachodniej Europie i Rosji zetknęli się z zorganizowanym ruchem żeglarskim. Rozwijanie i uprawianie żeglarstwa stawało się oczywistym zadaniem patriotycznym, mogącym pomóc w budowie państwa.

Żeglarze uważali, że żeglarstwo wyrabia szczególne cenne zalety człowieka, jak odwagę, dzielność, zaradność, wytrzymałość i jednocześnie wprowadza go

w sferę zagadnień gospodarki wodnej i morskiej. Żeglarstwo miało przyczynić się do wychowania ludzi związanych z morzem nie tylko sercem przekonaniem o ważności jego uprawy, ale i działalnością zawodową, codzienną pracą, rzeczywistym wykorzystaniem wszechstronnych jego możliwości.

Impulsem do podjęcia działań zmierzających w kierunku integracji środowisk żeglarskich stały się przygotowania do udziału w VIII Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu. Pokazanie tam polskiej bandery miało dwa cele: pierwszy – polityczny, Polska walczyła o miejsce w Europie po 123 latach niebytu i drugi – sportowy, zaznaczenie swojego istnienia w sporcie żeglarskim, zdobycie doświadczeń i nawiązanie kontaktów.

Niezbędną formalnością stało się utworzenie krajowej organizacji reprezentującej żeglarstwo jako dyscyplinę sportu oraz zebranie odpowiednich funduszy. Nastąpiła pełna mobilizacja nielicznego jeszcze środowiska żeglarskiego.

Delegacja XIII Drużyny Harcerzy im. Stefana Rogozińskiego w Radomiu, na Konferencji Drużyn Żeglarskich w Warszawie w 1935 roku. Spotkanie z gen. Mariuszem Zaruskim – kapitanem s/y „Zawisza Czarny”

źródło: Radomski Okręgowy Związek Żeglarski

11 maja 1924 roku spotykają się w Tczewie przedstawiciele czterech klubów, którzy powołują Polski Związek Żeglarski.

Na Ziemi Radomskiej już po I Wojnie Światowej wraz z powstaniem Harcerstwa, powstawały pierwsze drużyny wodne i żeglarskie m.in. w Solcu nad Wisłą i w Radomiu. W Seminarium Nauczycielskim w Solcu nad Wisłą bardzo energicznie działał Jan Wnuk, który włożył moc pracy i zaangażowania w organizację drużyn żeglarskich. Z jego inspiracji harcerze wykonali we własnym zakresie łodzie żaglowe, które wkrótce pojawiły się na Wiśle. W Radomiu prym wiódł drużynowy Piotr Wykrota, uczestnik rejsów pod dowództwem kapitana Mariusza Zaruskiego na flagowej jednostce ZHP „Zawisza Czarny”.

Żeglarze Chorągwi Radomskiej na „Zawiszy Czarnym” w 1937.

źródło: Radomski Okręgowy Związek Żeglarski

Po nich przyszli następni, którzy przekazywali wiedzę, umiejętności kolejnym żeglarzom aż do dnia dzisiejszego. Jestem wychowankiem dh. Romana Dąbrowskiego, którego mentorem żeglarskim był dh. Piotr Wykrota, który żeglarskiego rzemiosła uczył się od gen. Mariusza Zaruskiego.

Idąc ich śladem przekazuję swoim następcą myśl Alexa Carozzo: „żeglarstwo oprócz tego, że jest sportem, hobby i metodą zabicia czasu, jest także sposobem życia, gdzie każdy widzi, czuje i kształtuje częściowo lub całkowicie swoją osobowość. Żeglarstwo to także to, co czujecie i próbujecie stworzyć, kiedy wasze serca i rozum pod wpływem słońca i morza, nieba i gwiazd – tworzą sprawy wszystkich i jednocześnie tylko swoje, a w których zawsze znajdziemy coś dla siebie.”

W dniu 10 lutego 1976 r. odbyło się zebranie założycielskie Radomskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego. W zebraniu udział wzięło 19 delegatów przedstawicieli ośmiu klubów sekcji żeglarskich z Radomia, Pionek, Kozienc.

Lata pierwszych kadencji to okres rozwoju żeglarstwa na terenie Województwa Radomskiego. Popularyzacja żeglarstwa poprzez organizowanie regat młodzieżowych na zalewie w Radomiu i Pionkach. Szkolenie praktyczne na w/w akwenach, budziło duże zainteresowanie młodzieży i dorosłych. Powstają nowe kluby żeglarskie młodzieżowe oraz przy zakładach pracy. W klubach prowadzone są szkolenia na podstawowe stopnie żeglarskie, których nadzorem zajmuje się ROŻŻ. Poważnym mankamentem w działalności szkoleniowej oraz rozpowszechniania turystyki i rekreacji były zbyt małe pobliskie akweny, a także mała ich ilość. Dlatego też główną bazą dla radomskich żeglarzy stają się Wielkie Jeziora Mazurskie.

DOMANIOWSKIE MORZE JAKO BAZA ŻEGLARSKA

Wielką troską Zarządu ROŻŻ jest utworzenia bazy żeglarskiej nad Zalewem w Domaniowie. Jezioro Domaniów powstało w wyniku przegrodzenia zaporą rzeki Radomki na 65 km jej biegu, w odległości około 8 km powyżej miasta Przytyk. Położenie geograficzne: 51°24'N i 20°49'E. Zalaniu uległa podmokła dolina, zagospodarowana częściowo przez stawy rybne. Otwarcie jeziora zostało przyspieszone co najmniej o rok przez powódź w lipcu 2001 roku. Obecnie trwają prace nad zagospodarowaniem zalewu dla celów rekreacyjnych.

Akwen położony jest na terenie gmin Przytyk, Wieniawa i Wolanów, w odległości ok. 20 km na zachód od Radomia. Dojechać tu można drogą nr 44, skręcając w Wieniawie na północ, lub drogą nr 740, skręcając w Przytyku na południe. Miejscowości położone wokół jeziora mają stałe połączenie autobusowe z Radomiem. Jezioro Domaniów ma powierzchnię ponad 400 ha przy piętrzeniu normalnym i ponad 500 ha przy piętrzeniu maksymalnym - powodziowym.

Jego długość wzdłuż osi (starego koryta Radomki) od zapory do ujścia rzeki Szabasówki wynosi 6 km, zaś szerokość od 0,6 do 1,2 km. Długość linii brzegowej wynosi ok. 21 km, średnia głębokość ok. 2,3 metra, dochodząca w rejonie zapory do 5 metrów.

Zbiornik pełni następujące funkcje:

1. Gospodarcza:

- likwiduje deficyt wód wykorzystywanych w okolicznym rolnictwie,
- umożliwia prowadzenie gospodarki rybackiej.

2. Ochronna:

- obniża kumulację fal powodziowych,
- wyrównanie przepływów w rzece.

3. Gospodarczo – środowiskowa:

- źródło energii odnawialnej,
- rozwój działalności gospodarczej związanej z rekreacją i aktywnym wypoczynkiem i sportem wodnym: żeglarstwa, kajakarstwa czy wędkarstwa,
- Zalew w Domaniowie metą dla Gwieździstego Złotu Rowerowego (szlak

rowerowy z Radomia do Domaniowa). W okolicach zbiornika znajdują się 19 szlaków rowerowych,

- miejsce organizacji imprez masowych:
 - Rodzinnego Festynu Powitanie Lata,
 - pokazów instruktażowy dla dzieci, młodzieży i dorosłych przygotowanych przez policję, strażaków oraz ratowników wodnych,
 - międzynarodowych zawodów wędkarskich „EURO CARP - Domaniów”.

Na jeziorze jest wyspa, na której znajdują się ptasie stanowiska lęgowe i w związku z tym zabronione jest biwakowanie na niej. Przy średnich warunkach pogodowych dobowe wahania poziomu wody w połowie długości jeziora wynoszą 2-5 cm.

RADOMSKI OKRĘGOWY ZWIĄZEK ŻEGLARSKI. 33 LATA
źródło: Radomski Okręgowy Związek Żeglarski

Żeglować można praktycznie po 80% powierzchni jeziora. Zakaz pływania obejmuje jedynie pas bezpieczeństwa o szerokości około 100 metrów bezpośrednio przed zaporą oraz końcowy (południowy) fragment jeziora, na którym znajdują się naturalne ostoje ptactwa wodnego. Ten fragment jeziora jest bardzo płytki, o grząskim dnie, które dość często jest odłaniane przy niższych stanach wody. W obrębie zapory czołowej, łącznie z lewobrzeżną zatoką jest zakaz kotwiczenia ze względu na foliowe uszczelnienia dna, a także zakaz dobijania do brzegu prawego na odległość 200 m.

Zakazem lądowania jest objęty także odcinek lewego brzegu o długości około 1,5 km na wysokości wsi Brudnów. Brzeg ten jest chroniony zaporą boczną, za którą usytuowana jest przepompownia odwadniająca depresyjnie położoną wieś i tereny przyległe. Brzegi całego jeziora są

3. Podstawowe parametry techniczne

Normalny poziom piętrzenia – 157,5 m. n. p. m.
Maksymalny poziom piętrzenia – 158,5 m. n. p. m.
Minimalny poziom piętrzenia - 155,5 m. n. p. m.

Powierzchnia zalewu przy maksymalnym poziomie piętrzenia z nad piętrzeniem powodziowym wynosi około 500 ha. Przy normalnym poziomie piętrzenia powierzchnia zalewu wynosi około 400 ha. Przy minimalnym poziomie piętrzenia powierzchnia zalewu wynosi około 190 ha. Długość zbiornika przy maksymalnym poziomie piętrzenia wynosi 6,5 km, szerokość średnia 1,05 km a głębokość średnia 3,0 m.

4. Zbiornik wodny Domaniów

Zbiornik wodny Domaniów – drugi co do wielkości po zalewie Zegrzyńskim na Mazowszu został wybudowany w latach 1996-2001.

Koncepcje i projekty rozwiązania problemów wodno – gospodarczych dorzecza Radomki miały początek w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku, kiedy powstał projekt budowy zbiornika wodnego na Radomce dla celów rolniczych. Pierwsze założenia techniczno – ekonomiczne przewidywały budowę zbiornika o powierzchni 640 ha i pojemności 18 mln m³. Podstawowym celem zamierzonej budowy było wykorzystanie wód do nawodnień licznych kompleksów użytków zielonych i napełnienia stawów rybnych, jak również zapewnienie wody do zaplecza owocowo – warzywnego miasta Radomia. W 1980 roku zostały zatwierdzone przez Ministerstwo Rolnictwa założenia techniczno – ekonomiczne, a rozpoczęcie realizacji inwestycji planowane było na 1981 r. Trudna sytuacja ekonomiczna w kraju w tamtym okresie spowodowała ograniczenie inwestycji i w rezultacie budowę odsunięto na dalsze lata.

W drugiej połowie lat osiemdziesiątych, pogłębiający się deficyt wody w zlewni wymusił działania, mające na celu poprawę bilansu wód powierzchniowych i podziemnych, w związku z nadmierną eksploatacją dla potrzeb komunalnych i przemysłowych, ujęć wód podziemnych w rejonie Radomia. W wyniku analiz hydrologicznych stwierdzono, iż likwidację występujących deficytów umożliwi budowa dużego zbiornika w zlewni Radomki z wiodącą funkcją zaopatrzenia w wodę Radomia.

W 1988 roku wykonano aktualizację założeń

techniczno- ekonomicznych, według której zaprojektowano zbiornik o pojemności maksymalnej 26 mln m³ i powierzchni zalewu 908 ha. Zbiornik ten miał również zapewnić zaspokojenie potrzeb rolniczych, przy wykorzystaniu dla celów energetycznych, rybackich i rekreacyjnych.

W latach 1988 – 1990 wykonano projekty jak również liczne prace przygotowawcze, niezbędne do rozpoczęcia zasadniczych robót budowlanych. Wykonano m.in. drogi

objazdowe do zaplecza technicznego budowy, wykonano studnie głębinowe, wykupiono teren pod zaporę czołową i zaplecze techniczne. Do zasadniczych robót budowlanych nie przystąpiono, gdyż w 1991 roku wojewoda radomski, z braku środków finansowych wstrzymał inwestycję. W kolejnych latach problem budowy zbiornika był wielokrotnie poruszany, zwłaszcza że opracowany „Bilans wodno – gospodarczy – sformułowanie warunków korzystania z wód dorzecza Radomki” jednoznacznie wskazywał na celowość wznowienia budowy zbiornika Domaniów, jako najkorzystniejszego elementu koncepcji gospodarki wodnej.

W latach dziewięćdziesiątych w wyniku przemian gospodarczych, zmianie uległo zapotrzebowanie na wodę do celów komunalnych i przemysłowych w Radomiu. Likwidacja wielu dużych wodochłonnych zakładów produkcyjnych, wprowadzenie obiegów zamkniętych wody u użytkowników przemysłowych, opomiarowanie wody pobieranej przez użytkowników komunalnych spowodowały znaczące zmniejszenie wielkości poboru wód podziemnych. Problem braku wystarczającej ilości dobrej jakości wód podziemnych i konieczności poszukiwania alternatywnych źródeł zaopatrzenia w wodę Radomia przestał być sprawą pilną. Pozostał jednak nadal problem zaopatrzenia w wodę rolnictwa stąd też czyniono ciągłe starania

o wznowienie budowy tego zbiornika.

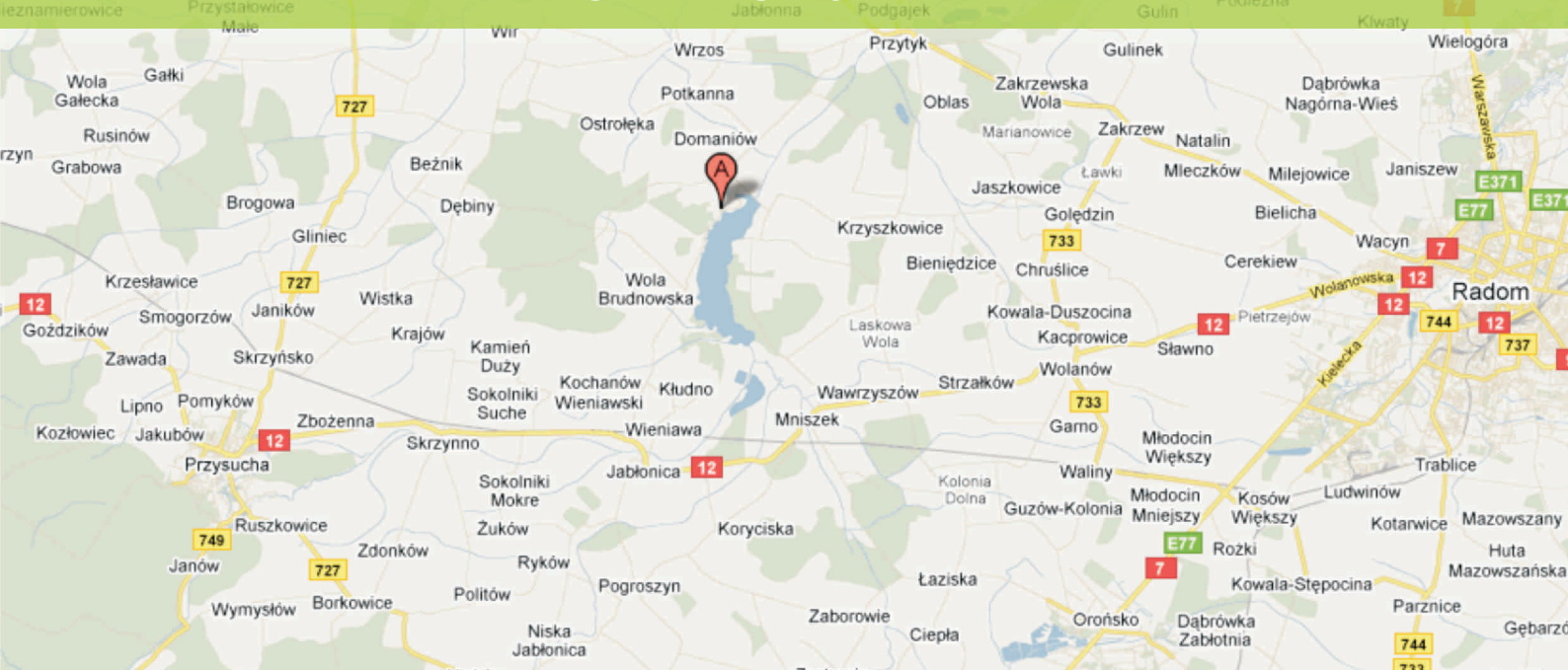
Ostatecznie decyzję o realizacji tej inwestycji podjęto w dniu 30 listopada 1995 roku w Urzędzie Gminy Przytyk w trakcie zwołanego spotkania, w którym udział wzięli: Minister Ochrony Środowiska – Stanisław Żelichowski, Wojewoda Radomski Zbigniew Kuźmiuk, przedstawiciele Narodowego i Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska oraz wójtowie gmin: Przytyk, Wieniawa i Wolanów.

W 1996 roku opracowano dokumentację niezbędne do rozpoczęcia robót budowlano – montażowych, do których przystąpiono we wrześniu 1996 roku. Realizację zbiornika rozpoczęto od budowy stopnia czołowego, w skład którego wchodzi zapora czołowa i budowla upustowo-przelewowa z elektrownią wodną, a następnie sukcesywnie przygotowywano do realizacji kolejne objekty zbiornika. Zbiornik ten zapewnia realizację założonych celów, jednak mając na uwadze ewentualne, perspektywiczne potrzeby komunalne i wzrost zapotrzebowania na wodę, przyjęto takie rozwiązania techniczne, które umożliwią w przyszłości powiększenie pojemności dodatkowych prac na stopniu czołowym i obiektach zbiornika.

Stefan Błaszczyk
Wójt Gminy Przytyk

Artykuł opracowany na podstawie monografii pt. „Oddziaływanie na środowisko nowo wybudowanego zbiornika wodnego Domaniów na rzece Radomce” wydaną przez Polską Akademię Nauk w 2004 roku

MORZE DOMANIOWSKIE

Stowarzyszenie LGD "Razem dla Radomki"

Biuro Stowarzyszenia

ul. Wenera 9/11
26-600 Radom
tel./fax (48) 38 58 996

Biuro czynne w godzinach:

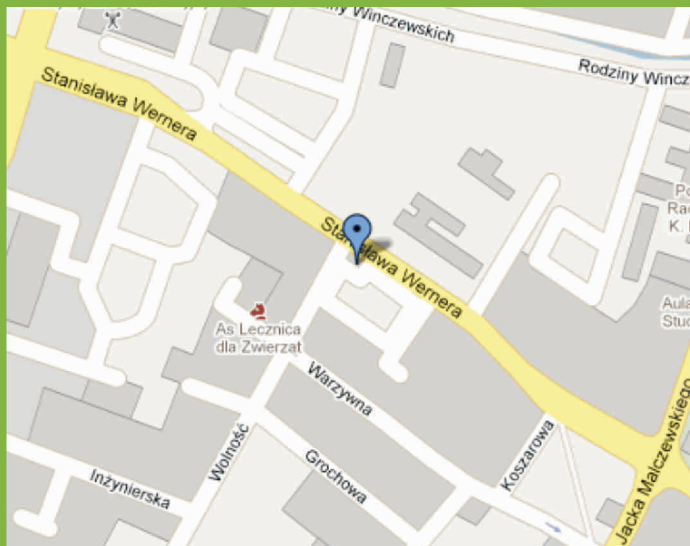
Poniedziałek 9.00-17.00
Wtorek – Piątek 8.00-16.00

Adresy e-mail:

zarzad@razemdlaradomki.pl
lgd@razemdlaradomki.pl
promocja@razemdlaradomki.pl

Strony www:

www.razemdlaradomki.pl
www.razemdlaradomki.blip.pl

Biuletyn Lokalnej Grupy Działania „Razem dla Radomki”

Zespół redakcyjny:

Cezary Adam Nowek

Stefan Błaszczyk

Radomski Okręgowy Związek Żeglarski

Edyta Górską

Arkadiusz Ostrowski

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich:
Europa inwestująca w obszary wiejskie
Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania „Razem dla Radomki”
Współfinansowana jest ze środków Unii Europejskiej w ramach osi 4 – LEADER
Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013